

De dragoste

Ana Blandiana

Nu mă lăsa, așează-mi-te-alături
Și ține-mi capul strâns să nu tresar
Când somnul bont la care-s condamnată
Se-ascute, răsucindu-se-n coșmar;

Cuprinde-mi tâmpilele în palme-așa
Cum ții să nu se verse un potir
Și pune-ți gura peste gura mea:
Inspiră țipătul care-l expir,

Să nu se-audă hohotul de plâns
Ce-și hotărăște trupul meu contur;
Îmbrățișează-mă să nu mă smulgă
Valul de spaimă care crește-n jur

Și duce totul, și în urma lui
Rămâne doar moloz și ghilimele,
Și se chircesc bolnave și se sting
Și soarele și celelalte stele...